

ВІД РЕДАКЦІЇ: ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Ярослав Яцків, академік НАН України, головний редактор

Шановні читачі журналу «Світогляд»

Таке і в страшному сні не могло приснитися. 24 лютого 2022 року кремлівський маніяк оголосив війну Україні, бо він хоче бачити її в складі Російської імперії – без вступу до НАТО, без національної самоідентифікації, без демократії та соборності. Таке важко собі уявити здоровимислячій людині, занепокоєній іншими бідами – коронавірусною пандемією, змінами клімату тощо. Таке могло прийти в голову тільки імперському бандиту, підтриманому стадом споконвічних невільників та підлабузників. Чому все це сталося? Пропоную обговорити і на шпальтах нашого журналу.

Так сталося, що в цей страшний день ми прощалися з видатним гуманістом, талановитим вченим-літературознавцем та великим Українцем **Іваном Михайловичем Дзюбою**, який відійшов у засвіти 20 лютого 2022 року. Дозволю собі навести тут слова із заяви Ініціативної групи «Першого грудня», співзасновником якої був І.М. Дзюба: *«Голос Івана Михайловича звучав потужно та авторитетно. Сформульовані ним принципи розбудови української державності загалом і української культури зокрема свідчили, що Україна має потужного мислителя загальнонаціонального рівня. Його бачення розвитку України було цілісним і збалансованим, а тексти його не виявляли навіть найменшого сліду популізму»*.

Крамольна думка промайнула на Байковому цвинтарі під час громадянської панахиди: «Може, це й на краще, що Іван Михайлович не дожив до сьогоднішньої страшної дати. Він відійшов у кращий світ зі спокійною совістю за все те, що зробив для України». Як сказав мій колега, фізик **Микола Григорчук**: *«Тепер його душа дивитиметься зорею небесною, чи достойні ми своєї землі»*.

Все, що сталося, вже сталося – його відмінити не можна. Події перших днів війни змусили владу нараз проснутися та приступити до активних дій. Кремлівського «бліцкригу» не вийшло. Українська армія та угруповання територіальної оборони мужньо стримують наступ агресора. Слава й уклін їм від усіх свідомих громадян України.

Світова правляча еліта, м'яко кажучи, «стурбована» подіями, пов'язаними з розв'язаною Росією війною проти України. Вона нарешті прокинулася і почала усвідомлювати страшну загрозу, яку несе людству ця війна... Зовсім по-іншому відразу ж відреагували наші колеги зі всього світу, засуджуючи війну та пропонуючи нам всебічну допомогу.

Читаю «Світогляду» пропонуємо листи окремих особистостей на цю тему, і висловлюємо щире подяку всім, хто відгукнувся на нашу біду. Відповідаємо, що ми віримо в нашу перемогу і в те, що агресор буде наказаний за його протиправні та фашистські дії.

Що надає нам оптимізму? Те, що українці одностайно стали перед смертельною небезпекою і активно влилися до лав територіальної оборони із закликком: *«Це наша земля, з нами правда, і ми маємо право на вибір нашого майбутнього. Не пропустимо ворога!»*.

Ночами тривають обстріли околиць Києва та великих міст України. Ми маємо великі людські та економічні втрати. Але ще більші втрати має ворог, який отримує з Кремля божевільні команди будь-якою ціною взяти Київ, Харків, Миколаїв, Маріуполь, Херсон. Мужайтеся, жителі цих міст і разом зі Збройними силами України не здавайте позицій, не допустіть реалізації задуму ворога.

Закінчилась зима, настає весна.

Україна стоїть і переможе! Слава Україні! ■

1 березня 2022 року

Олександр Габович, доктор фіз.-мат. наук, головний науковий співробітник Інституту фізики НАН України

ПЕРЕДЧУТТЯ ВІЙНИ – ВИРШАЛЬНІ ДНІ

Бувають дні, насичені без меж,
Коли кладуться долі на терези,
А відсвіт ще не визрілих пожеж
Наповнює очікуванням тези.

Тоді залізо їде на фронти,
А золото ховається до схронів,
І не відомо, згину я чи ти,
І вже в словах немає обертонів.

Ще не гримить, ще не бринять шибки,
Але бракує радощів і кисню.
На цвинтар заповзають хробаки,
Де крук співає похоронну пісню.

Бувають дні для кожних поколінь,
Зі стопора зриваються терези,
А небо є байдужим до молій
І млявих слів безсилою Радбезу. ■

13 лютого 2022 року